

fra 20 pCt. af Banens Nettoudbytte og mindst 1 000 Kr. pr. Banemil til 30 pCt. af Banens Nettoudbytte og mindst 200 Kr. pr. Banekilometer, idet man derved haabede at fremskaffe de fornødne Midler til Fornyelserne. Imidlertid viste der sig Vanskeligheder ved at faa fremskaffet Spormaterialer under de daværende Krigsforhold.

Direktør Helweg inspicerede imidlertid samme Bane igen i 1917 og afgav om denne sin Inspektion følgende Udtalelse — jeg fremhæver dette, for at det ærede Medlem kan se, at Statens Tilsyn slet ikke har omgaaedes saa letsindigt med disse Forhold —: „Da der i min ovennævnte Erklæring blev gjort opmærksom paa, at Sporene paa Banens Station i Randers var i saa stærk Grad slidte, at en Fornyelse af dem burde foretages i afvigte Aar, er det beklageligt, at Banen ikke har kunnet fremskaffe de fornødne Materialer hertil. Fornyelsen bør imidlertid foretages, saa snart som Forholdene paa nogen Maade tilsteder det, og der bør gives Banens Driftsbestyrer Paalæg om indtil da at have sin Opmærksomhed særlig henvendt paa dette Punkt og at drage Omsorg for, at der for saa vidt muligt at bøde paa Manglerne anvendes den største Omhu paa Vedligeholdelsen af disse Spor“.

Under Hensyn til disse Bemærkninger fra den tilsynsførende gav Ministeriet Banen Paalæg i Overensstemmelse hermed, og det ærede Medlem vil saaledes se, at hverken Tilsynet eller Ministeriet har forsømt noget med Hensyn til denne Bane, men har haft sin Opmærksomhed henvendt paa Manglerne, og at man har gjort Banens Ledelse bekendt med disse Mangler. Jeg kan endvidere oplyse det ærede Medlem om, at kort Tid før, han fremdrog denne Sag her i Tinget, har den tilsynsførende foretaget en fornyet Inspektion af Randers—Hadsund-Banen, og saa snart Indberetningen om denne Inspektion kommer — og det sker antagelig en af de allerførste Dage —, vil Ministeriet faa Lejlighed til at tage Stilling til Spørgsmaalet om, hvilke Forholdsregler der maa træffes, forsaavidt Banens Tilstand skulde vise sig at være saa farlig, som det ærede Medlem synes at mene.

Det ærede Medlem fremstiller Forholdet, som om Statens Tilsyn i Virkeligheden ikke har noget at foretage sig, han siger herom følgende: „Man ser nogle Herrer i Pels sidde paa Bagperronen af en Vogn, Toget kommer susende i fuld Fart fra den ene Endestation til den anden, og medens det passerer hen ad Banestræk-

ningen, sidder Statens tilsynshavende og inspicerer Banen“. Jeg ved egentlig ikke, hvordan Statens tilsynshavende skulde inspicere Banen, hvis han ikke skulde befare Banen, og det maa dog formentlig ske med Toget. Hvorvidt der køres med susende Fart med Randers—Hadsund-Banen, skal jeg lade være usagt, men det mener altsaa det ærede Medlem. Jeg skulde endvidere mene, at hvis det har været en kold Dag, var det vel ikke saa urimeligt, om den tilsynshavende har taget sin Pels paa, da han sad paa Bagperronen af Vognen. Jeg skulde tro, at det ærede Medlem og mange af dem, som han i øvrigt har med at gøre, paa en kold Dag tager en Pels paa, naar de kører paa Bagperronen af en Vogn.

Det ærede Medlem Hr. Nørskov omtalte Forholdene ved Hjarbæk Havn, som for øvrigt er omtalte tidligere. Han mente, at der kunde skaffes billigere Kul over Hjarbæk, end man kan faa det nu, fordi Fragten vilde blive ringere. Jeg er ikke helt sikker paa, at han har Ret, men skal i øvrigt henholde mig til mine Udtalelser forleden Dag. Det ærede Medlem bebudede, at der vilde komme en Deputation til Ministeren for offentlige Arbejder for at forhandle om Spørgsmaalet Hjarbæk Havn. Hvis man kan overbevise mig om Havnens Nødvendighed og Rentabilitet, skal jeg ikke staa stejlt paa det Standpunkt, som jeg nu anser for det rigtige. — Det samme ærede Medlem fremdrog Køreplanen for Viborg—Aalestrup-Banen. Det Forhold, han fremdrog, skal blive yderligere overvejet; hvis de fremkomne Ønsker med Rimelighed kan imødekommes, skal de blive det.

Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen omtalte forskellige Baneforhold og kom derved ogsaa til at omtale det store Projekt angaaende Lille Bælts-Broen og anstillede en Række Beregninger over dette Foretagende. Hvorvidt disse Beregninger er rigtige eller ej, skal jeg lade være usagt, men paa den Foranledning, her er givet mig, skal jeg sige et Par Ord om Lille Bælts-Broen. Jeg mener, at dette Anlæg maa komme i forreste Række nu. Tidligere stod Masnedssund-Broen og Kalundborg—Aarhus-Ruten i forreste Række blandt de store Foretagender; men efter Genforeningen med de sønderjydske Landsdele kommer Lille Bælts-Broen efter min Opfattelse i første Række, men det er et stort og ganske overordentlig kostbart Foretagende, og det er klart, at vi, før vi gaar i Gang med det, maa have de fornødne Midler dertil. Saa snart de finansielle Forhold tillader det, skal jeg for mit Vedkommende være villig til,